

Megköszönte mindazoknak a segítségét és támogatását, akik erkölcsileg és anyagilag is támogatták a Kar fejlődését és a sporttevékenységet az elmúlt 50 évben és valamennyi résztvevőnek további kellemes sportdélutánt kívánt.

Ezután Bácskai Kornél, a Megyei Kosárlabda Szövetség elnöke üdvözölte a bronzérmes SMAFC kosárlabda csapat tagjait, hangsúlyozva, hogy különösen figyelemre méltó az a fejlődés, amit a csapat a nehéz körülmények ellenére, amatőr csapatként az elmúlt három évben elért, mely példaértékű lehet más sportegyesületek számára, majd átadta a 3. helyért járó bronzérmeket a csapat kapitányának, tagjainak és edzőjének. Gratulált valamennyi játékosnak és megköszönte a csapatot támogató stábnak és szponzoroknak a segítőkész munkáját.

Ezt követően a SMAFC Sportkör tanár-elnöke merített papírból készült emléklapokat adott át azok számára, akik a magyar bajnokságban és a Magyar Népköztársasági Kupában a faipari mérnökképzés 50 éve alatt dobogós helye-

zést elért csapatban szerepeltek, ill. a csapat mellett sportvezetőként, tanárelnökként, ügyvezető elnökként, intézőként, stb. hozzájárultak az elmúlt évek kiemelkedő szerepléséhez. Ez alkalomból 27 játékos, 6 volt játékos családtagja, valamint 7 sportvezető vehette át Prof. Dr. Faragó Sándor, a Nyugat-Magyarországi Egyetem rektora által is aláírt emléklapot.

A sportnap befejezésekként a sokak által várt Körmend-SMAFC kosárlabda mérkőzés következett. A vendégcsapat tagjai között szerepelt Vavra Péter faipari mérnök, okl. menedzser szakmérnök, válogatott kosárlabdázó, aki egyetemi tanulmányai alatt a SMAFC egyik erőssége volt. A mérkőzés a Körmend csapatának sikerével végződött. Ezt követően a régi csapat tagjai baráti beszélgetés keretében elevenítették fel korábbi sikereiket, emlékeiket.

A sportdélután az 50 éves jubileumi ünnepségsorozat egyik kellemes színfoltjaként marad meg a jelenlévők emlékeiben.

Az 50 éves a faipari mérnökképzés emlékoszlopa

Papp Tibor ❖

Már érkezésekor, rönk formájában is nagy feltűnést keltett az a közel 80 cm átmérőjű tölgy rönk, melyből a NyME Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intézetében működő Famíves szakkör tagjai, lelkes amatőr fafaragó művészjelöltek másfél hét alatt kifaragták a faipari mérnökképzés 50 éves fennállásának emlékoszlopát. Nagy átmérője miatt láncfűrészsel kellett körbefaragni gerenda formájúra, mivel egyik soproni vagy környékbeli keretfűrészgépbe sem fért bele nagy átmérője miatt. Ezután a Tanulmányi Erdőgazdaság Fűrészüzemében készítettek belőle 36×36 cm keresztmetszetű gerendát, mely alapjául szolgált az alkotásnak.

A terveket Dr. Dénes Levente, a NyME Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intéze-

tének docense készítette, a kivitelezésért Papp Tibor, az intézet egyik doktorandusza volt a felelős. Az alkotók elképzelése az volt, hogy a magyar népművészetben ismeretes népi kopjafához hasonlatos, ám attól eltérő, annak építkezési-faragási szabályaitól kissé elrugaszkodó „modern kopjafát”, emlékoszlopot készítenek.

A talapzat kemény, vas- és erős, mely utal a selmecbányai gyökerekre, Sopron hűségére, a Faipari Mérnöki Kar biztos helyére a magyar felsőoktatás palettáján. Az eltelt 50 évet öt kockával szimbolizálták, melyeket közök, a kopjafafaragásnál használatos nevének pihenők választanak el. A kockák állandó forgásban vannak azonos lendületben, s mire a talapzattól felér szemünk a csúcsig, a kockák egy oldalnyit,

❖ Papp Tibor doktorandusz hallgató, NyME Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intézet

azaz 90°-ot fordulnak összességében. Ezzel az egyenletes fejlődést, a töretlen lendületet kívánták szimbolizálni. A csúcson lévő „kocka” egy, a kopjafafaragásban a 10-es számot jelentő elem, a 10 évet jelképező csillag, mely felfelé, az ég felé mutat, a további éveket jelképezve. Jelenti továbbá az emlékoszlop tetején a megújulást, hiszen egy alakuló újabb kocka (10 év) hírnöke, hasonlóképpen, mint virágon a bimbó, mely szintén nagyon gyakori fejlődésre utaló népművészeti motívum a magyar díszítőművészetben. A pihenők közötti kötélmotívum az összeköttetést biztosítja a talapzattól a csúcsig. Ellentétben a kockák egyenletes forgásával ennek forgása minden pihenőben más és más utalva a mindig változó körülményekre a „jobb és rosszabb” időkre, az állandóan változó körülményekre. A kockák egyenletessége, lendületesége és a pihenők változó sodrású, lendületű motívumai igazán így, együtt nyernek értelmet.

Az öt kockán keresztül a Faipari Mérnöki Kar, a faipari mérnökképzés és az képzéshez köthető változások, a kialakuló új szakok fejlődése követhető végig. Egy-egy kocka oldalára kettő-kettő képzés került fel a kar oktatási palettájából, alapításának évszámával együtt. Így a talapzattól fölfelé az első kockán olvashatjuk az okleveles faipari mérnökképzés és alapítási évszámát, 1957-et. Majd sorban következik 1971 az üzemmérnök képzés, 1985 a papíripari képzés, 1992 a mérnök tanár képzés, 1994 a művészeti képzés, és 2002 az informatikai képzés beindításának időpontjai. A csillagmotívum pedig a további képzéseket is szimbolizálja, melyek a bolognai folyamat eredményei és a karunkon folyó képzések fejlődését (ipari termék és formatervező mérnök szak, andragógia szak, stb.) mutatja.

Ha szembeállunk az emlékoszloppal, a kockák felénk eső oldalán látható felfelé spirál alakban a Faipari Mérnöki Kar új címere, Sopron város címere, és a Magyar Köztársaság címere. A legfelső kockán a magyar címer mellett jobbra és balra pedig a Faipari Mérnöki Szak két régebben használt címere található.

A Terméktervezési és Gyártástechnológiai Intézetben működő Famíves szakkör diákjai, és a kar hallgatói szaktól függetlenül részt vettek a munkálatokban, a szállítástól a faragáson át a felületkezelésig. A faragás folyamatát nem rejtették el a nagyközönség elől, forgalmas helyen, a két legrégebbi soproni kollégium között lévő fakupola alatt készítették el az emlékoszlopot. A hallgatók napi két turnusban dolgoztak a rönkön, délelőtt 9 órától 12 óráig, majd ebédszünet után 13 órától 16 óráig. A lelkesedésükre jellemző, hogy általában nem is fért hozzá mindenki a rönkhöz.

A gerenda kupolához szállítása után a nagyolási műveleteket főként géppel (kézi körfűrész) végezték. Ezt követően rengeteg vésős munka következett a pihenők hengeresre faragásánál, valamint a tetején lévő kúp és csillag kialakításánál. Nagyon aprólékos munka volt a kötélmotívum faragása is, hiszen a kockák kiállításai miatt nehezen, vagy egyáltalán nem lehetett hozzáférni a hengeres részekhez. A kockák forgását láncfűrészgéppel alakították ki, gondos előrajzolás és méretezés után.

A kinagyolás és láncfűrészelés mellett sok időt elvett az egyes elemek, kockák oldalainak síkba egyengetése, csiszolása, melyet kézi gyalugéppel és korongcsiszolóval végeztek, és természetesen rengeteg kézi csiszolással. Ezután következett a minták felrajzolása, a kockák lapjainak kialakítása, a betűk kifaragása, pácolása, lecsiszolása és a felületkezelés.

Az emlékmű éppen elkészült az avatás napjára, 2007. szeptember 5-ére. Az emlékoszlopot 10 hallgató vitte végső helyére, a B épület főlépcsőházának második emeleti pihenőjébe. Az oszlop felavatása délután 3 órakor, a Faipari Tudományos Egyesület ünnepi közgyűlése előtt történt.

Dr. Molnár Sándor dékán köszöntötte az ünnepségen megjelenteket és megemlékezett röviden az 50 éves ünnepségek fontosságáról, méltatta a fafaragókat. Dr. Bariska Mihály Svájcból érkezett vendégprofesszorunk vont párhuzamot múlt és jelen között avatóbeszédében. Dr. Albert Levente rektorhelyettes úr az egyetem nevében elmondott beszédében az egyetemi közös fejlődés egyik zálogaként említette a Faipari Mérnöki Kart, és hangsúlyozta az alkotó művészet fontosságát. Papp Tibor pedig az emlékoszlop készítéséről számolt be röviden. Az ünnepséget a Faiparos himnusz eléneklésével zárták a megjelent hallgatók.

Hálával tartozunk azoknak a hallgatóknak, akik a fafaragás szeretetért, szakmai gyakorlatért, vagy kalandvágyból segítettek a kivitelezésben. Van, aki csak egy vésővágásért jött, hogy valamit Ő is hozzátegyen a készülő oszlophoz. Ők körülbelül 15-en másfél hét alatt a

60 – 70 cm átmérőjű rönkből önzetlenül, saját szabadidejüket feláldozva elkészítették az első vésővágástól az utolsó ecsetkenésig az emlékoszlopot.

Ez az emlékoszlop nem csupán emlék, hanem igenis bizonyíték arra, hogy akikért ez a kar létrejött – a faiparos hallgatók, kutatók, tanárok, és mindenki, aki hivatásának érzi a fát – azok képesek szakmájukért és a közösségért áldozatokat is hozni. Szimbolikus tartalma a szakmai elkötelezettségről és szakmaszeretetről tesz szép tanúbizonyságot. Az alkotók mindenkiket szeretettel invitálnak, hogy Sopronban álljanak meg egy perce az oszlop előtt és gondoljanak a faiparos képzés és szakma fontosságára, az elmúlt és az előttünk álló évekre, sikerekre.

Az oszlop készítésében való segítségükért hálásak vagyunk minden alábbi hallgatónak: *Lonsták Nóra, Takács Noémi, Papp Tibor, Ács György, Vezendy Gergely, Perjési István Gábor, Hamza Szabolcs, Kóta Márton, Weinbach Veronika, Komáromi Gábor, Papp Éva, Valent József*, valamint sokan mások, akik ugyan csak kisebb mértékben, mégis értékes hozzájárulást nyújtottak az oszlop elkészítéséhez.

Országos lakossági felmérés a magyar bútort piacon

Pakainé Kováts Judit, Takáts Alexandra, Bednárík Éva, Péchy László *

Az Anest Zrt. és a Magyar Bútor- és Faipari Szövetség megbízta a Nyugat-Magyarországi Egyetem Vállalkozási és Marketing Tanszékét azzal, hogy végezzen országos felmérést a bútort vásárlók, illetve bútort vásárolni szándékozók körében igényeik, véleményeik, preferenciáik megismerése céljából. A vizsgálat célja az volt, hogy teljes körű képet nyerjünk a bútort vásárlók attitűdjéről, az általuk használt bútortokról, igényeikről, termékválasztási és vásárlási folyamatairól, szokásaikról, a befolyásoló tényezőkről, preferált üzlettípusokról, elfogadott kommunikációs csatornákról.

A kutatás során a válaszadók értékelték a magyarországi bútort kínálatát összességében, amit döntően jónak minősítettek, viszont a semlegesek aránya is jelentősebb volt (válaszadók közel egy harmada). Negatív (rossz, nagyon rossz) értékelés elhanyagolhatónak mondható.

A részletes adatokból az is látható, hogy a fiatalok kritikusabbak a bútort kínálat megítélésében, legalábbis kevésbé ragadja meg őket a jelenlegi bútort választék, a legidősebb korosztály viszont elégedettebb vele.

A régiókat vizsgálva azt is láthatjuk, hogy Kelet-Magyarországon a vásárlók kevésbé elégedettek a kínálattal, mint Budapesten, vagy az ország nyugati felében (**1. ábra**).

* Pakainé Dr. Kováts Judit CSc., egyetemi docens,

Takáts Alexandra, Bednárík Éva, Péchy László, doktorandusz hallgatók, NyME Informatikai és Gazdasági Intézet